

इटो भार्गवः। इन्द्रः। गायत्री।

त्वं त्यमि॒टतो॒ रथ॑मिन्द्र॒ प्रावः॑ सु॒ताव॑तः। अशृ॒णोः सो॒मिनो॒ हव॑म्॥ १०.१७१.०१

इन्द्र- परमेश्वर। त्वम्। सुतावतः- रसनिष्पादकस्य। इटतः- सुगतेः। इट गतौ। त्यम्- तत्। रथम्- रंहणप्रतीकं वाहनम्। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। प्रावः- अपालयः। सोमिनः- रसयुक्तस्य। हवम्- आह्वानम्। अशृणोः- श्रुतवान्॥१॥

त्वं म॒खस्य॑ दो॒धतः॑ शिरोऽव॒ त्वचो॑ भरः। अग॑च्छः सो॒मिनो॒ गृह॑म्॥ १०.१७१.०२

त्वम्। दोधतः- कम्पमानस्य। मखस्य। त्वचः- त्वगुपलक्षितशरीरात्। शिरः- शिरोभूतं सोमं रसम्। अव भरः- आहूतवान्। सोमिनः- रसयुक्तस्य। गृहम्- सदनम्। अगच्छः॥२॥

त्वं त्यमिन्द्र॒ मर्त्य॑मा॒स्त्रबु॒ध्नाय॑ वे॒न्यम्। मुहुः॑ श्र॒ग्ना म॒नस्य॑वे॒॥ १०.१७१.०३

इन्द्र। त्वम्। तम्। वेन्यम्- अत्यन्तकामुकम्। मर्त्य- मनुष्यम्। आस्त्रबुध्न्याय- अस्त्रविदे। इति वैदिककोशः। मनस्यवे- मनस्विने। इन्द्रियजयशीलायेति भावः। मुहुः। श्रग्नाः- अहिंसीः॥३॥

त्वं त्यमिन्द्र॒ सूर्य॑ प॒श्चा स॒न्तं पुर॑स्कृ॒धि। दे॒वानां॑ चि॒त्तिरो॒ वश॑म्॥ १०.१७१.०४

इन्द्र। त्वम्। त्यम्- तम्। वशम्- वशिनम्। सूर्य- सवितारम्। पश्चा सन्तम्- पश्चात् भवन्तम्। देवानां चित्तिरः- विदुषामपि तिरोहितम्। पुरस्कृधि- प्रत्यक्षतः कुरु॥४॥